

चयोः सेकः सर्पिषा च तथाप्यति” । इति गजायुर्वेदः

अथोश्वायुर्वेदः तत्रैव “अश्ववाहनसारं च वल्लेऽश्वस्य चिकित्सितम्” इत्युपक्रम्य “दृषो निम्बदृह्यौ च गुडुची च स-
माक्षिका । सिंहानकहरी पिण्डी खेदश्च शिरसस्तथा । हि-
ङ्गुपुष्करमूलञ्च नागरं सान्त्वयेतसम् । पिप्पलीसैन्धवयुतं
शूलम्लसुष्णवारिणा । नागराऽतिविषा मुक्ता सानन्ता विल्व-
मालिका । काथमेषां पिबेद्वाजी सर्वातीसारनाशनम् ।
प्रियङ्गुलोममधुभिः पिबेद्दृषरसं हयः । क्षीरं वा पञ्चको-
लाद्यं कासनादिप्रसृज्यते । विष्कन्धेषु च सज्जेषु श्रेय
आदौ विशेषणम् । अभ्यङ्गावर्तनिम्बे हनस्यवर्तक्रमः-
स्तुतः । त्वरितानां तरङ्गाणां पयसैव क्रियाक्रमः । लोम-
करङ्गयोर्मूलं सातलाङ्गाग्निनागराः । कुष्ठं हिङ्गुवचा-
रास्ना लेपोऽय शोधनाशनः । मज्जिषा मधुकं द्राक्षादृह्यौ
रक्तचन्दनम् । त्वपुषीवीजमूलानि शृङ्गाटककशेरुकम् ।
अजापयःश्वेतमिदं सथीतं शर्करान्वितम् । पीत्वा निर-
शनेवाजो रक्तेमेहात् प्रसृज्यते । मन्याहस्तुनिगालस्यशिरः
शेफोगलपहः । अभ्यङ्गः कटुतैलेन तत्र तेष्वेव शस्यते ।
प्रत्यक्षपुष्पी तथा वङ्गिः सैन्धवं सौरसो रसः । कृष्णाहिङ्गु-
युतैरेभिः कृत्वा नखं न सोदति । निधे ज्योतिष्मतो पाठा
कृष्णकुष्ठं वचा मधु । जिह्वास्तम्भे च लेपोऽयं गुडमूलयुतो-
हितः । तिलैर्यश्चा रजन्या च निम्बपल्लैश्च योजिता ।
क्षौद्रेण शोधनी पिण्डी सर्पिषा व्रणरोपणी । अभिघातेन
खज्जन्ति वेऽप्यश्वास्तीव्रवेदनाः । परिषेकक्रिया तेषां तैलेना-
शु रुजापहा । दोषकायाभिघाताभ्यां तनुजे लिङ्गिते तथा ।
शान्तिर्मेतस्याम्बुवक्त्राभ्यां पक्वमक्षमथ क्रमात् । अश्वत्योऽम्बर
मूलमधूकवटवल्कलैः । प्रभूतनलिकाकाथः सुखोष्णो
व्रणशोधनः । यथाह्ना नागरं रास्नामज्जिषाकृष्णसैन्धवैः
देवदारुवचायुष्मरजनीरक्तचन्दनैः । तैलं सिद्धं कषायेण
गुडुच्या पयसा सह । स्रक्चणं वस्तिनखे च योज्यं सर्वत्र
लिङ्गिते । रक्तखावो जलौकाभिर्नैत्रान्ते पित्तरोगिणः ।
खादिरोऽम्बराश्वत्यकषायेण च साधितम् । धालोदुराल-
भातिक्ताप्रियङ्गुकुसुमैः समैः । गुडुच्या च कृतः काथः
कल्कोयुक्तो विलम्बिते । उत्पाते शिशिरे आब्ये सुषकयोधे
तथैव च । क्षिप्रकारिणि दोषे च सद्योवेधनमिष्यते ।
गोशकृत्सर्जिकाकुष्ठरजनीतिलसर्पपैः । गवां मूत्रेण
पिष्टैश्च मर्दनं कण्डुनाशनम् । शीतोमधुयुतः काथो
नासिकायां शशर्करः । रक्तपित्तहरः पानादश्वकण्डोस्तथैव
च । सप्तमे सप्तमे देयमश्वानां खवणं दिने । तथा भुक्त-

वतां देया अतिपाते तु वारुणी । जीवनीयैः समधुरै-
र्हृद्दीकाशर्करायुतैः । सर्पिपिप्पलीकैः शरदि प्रति
पानं सपद्मकैः । विडङ्गपिप्पलीधान्यशताङ्गालोम
सैन्धवैः । सचित्तकैस्तुरङ्गाणां प्रतिपानं हिनागसे ।
लोमप्रियङ्गुकायुक्ता पिप्पली विश्वभेषजैः । सक्षौद्रैः
प्रतिपानं स्थावसन्ते कफनाशनम् । प्रियङ्गुपिप्पली-
लोमप्रियङ्गाङ्गैः समहौषधैः । निदाघे सगुडा देया
मदिरा प्रतिपानके । लोमकाष्ठं खलवणं पिप्पल्यो-
विश्वभेषजम् । भवेत्तैलयुतैरेभिः प्रतिपानं घनागसे ।
निदाघेऽर्ज्वलताहाराः शरत्सु पुष्टशोणिताः । प्राट्ठिभक्ष-
पुरोषाश्च पिबेयुर्वाजिनोऽहम् । पिबेयुर्वाजिनस्तैलं कफ-
वायुधिकास्तु ये । स्नेहव्यापद्मो येषां तेषां कार्यं विरु-
क्षम् । त्र्यहं यथागृह्णा स्याज्जोजनं तक्रसंयुतम् ।
शरद्दिदाघयोः सर्पिस्तैलं शीतवसन्तयोः । वर्षासु शि-
शिरे चैव वस्तौ यमकमिष्यते । गुर्वभिष्यन्दिभक्तानि
व्यायामं स्नानमातपम् । वायुर्वर्षे च वाहस्य स्नेहनीयस्य
वर्ज्येत् । स्नानं पानं सज्जदृष्टमश्वानां खलिनागसे ।
अत्यर्थं दुर्दिने काले पानमेकं प्रशस्यते । युक्तं शीतातमे
काले द्विः पानं श्वनं सज्जत् । पीप्पे त्रिः स्नानपानं
स्याच्चिरं तस्यावगाहनम् । निस्तुषाणाम्प्रदातव्या यवा-
नाम्बुतरादकी । चणकग्रीहिनीङ्गाणां, कलायान् वापि दा-
पयेत् । अहोरात्रेण वाहस्य यवसस्य तुला दश । अष्टौ
शुष्कस्य दातव्या चतस्रोऽथ वुषस्य वा । दूर्वा पित्तं, यवः
कांसं, वुषस्य स्नेहसंज्ञकम् । नाशयत्यर्जुनः श्वासं, तथा शालि-
बलक्षयम् । वातिकाः पैत्तिकाश्चैव स्नेहज्जाः सान्नि-
पातिकाः । न रोगा पीडयिष्यन्ति दूर्वाहारं तरङ्गमम् ।
हौ रज्जुबन्धौ दुष्टानां पक्षयोऽभयोरपि । पश्चाद्वन्धश्च
कर्त्तव्यो दूरकीलव्यपान्त्रयः । वसेयुस्त्रासृते स्थाने कृतधूपनम्
मयः । वनोपन्यस्तयवसाः सप्रदीपाः सुरक्षिताः । कृत-
बन्धाश्च कपयोऽध्यायान्श्वान्दृष्टे वृगाः” इत्यश्वायुर्वेदः अ-
धिकं जयदत्तकृतेऽश्वशास्त्रे दृश्यम् ।

अथ गवायुर्वेदः अग्निपु० “गवाश्माहात्म्यसुक्तं हि
चिकित्साश्च तथा शृणु” इत्युपक्रम्य । “शृङ्गामयेषु
धेनूनां तैलं दद्यात् स सैन्धवम् । शृङ्गवेरबलाभांसीकल्क-
सिद्धं समाक्षिकम् । कर्णमूलेषु शूलेषु मज्जिषाहिङ्गु-
सैन्धवैः । सिद्धं तैलं प्रदातव्यं रसोनेनाथ वा
घुनः । विल्वमूलमपामागौ धातकी च सपाटला । कुटजं
दन्तमूलेषु लेपोऽह्मूलनाशनः । दन्तमूलहरैर्द्रव्यैर्हतं